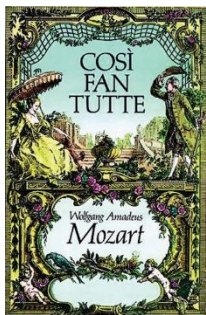

1. W.A. Mozart *Così fan tutte* (Așa fac toate), operă comică în două acte de Wolfgang Amadeus Mozart, are

la Viena pe 26 ianuarie 1790. Este ultima dintre cele trei opere ale sale cu libretistul Lorenzo da Ponte, primele două fiind *Nunta lui Figaro* (1786) și *Don Giovanni* (1787). Povestea operei se bazează pe o înscenare: doi tineri, deghizați în prinți albanezi, pariază dacă fiecare poate seduce logodnica celuilalt. Rezultatul conferă operei un titlu care sugerează atât nestatornicia, cât și trădarea. Beethoven, cât și Wagner au considerat povestea rilor ca fiind frivolă și sub talentul lui Mozart, dar judecata generațiilor ulterioare scoate la iveală o complexitate psihologică neașteptată și o profunzime a sentimentelor dintr-o intrigă comică obișnuită.

2. Johann Strauss *Sânge vinez* (*Wiener Blut*) este o operetă din 1899, numită după valsul omonim din 1873

al lui Johann Strauss – fiul. Partitura sa reutilizează muzica pe care a scris-o pentru alte lucrări, împreună cu fratele său, Josef Strauss; sarcina de compilare i-a revenit lui Adolf Müller. Libretul este de Victor Léon și Leo Stein. Acțiunea se petrece în Congresul de la Viena. Strauss poate să fi văzut o schiță a lucrării, dar a murit cu câteva luni înainte de premiera din 26 octombrie la Carltheater din Viena. Acțiunea este un prilej fericit pentru minunatul vals straussian.

3. Mitch Leigh *Omul din La Mancha*

Mitch Leigh (născut Irwin Stanley Michnick; 30 ianuarie 1928 - 16 martie 2014), compozitor și producător teatral american de teatru muzical, cunoscut mai ales pentru musicalul *Man of La Mancha*.

Omul din La Mancha este un musical din 1965, pe un libret de Dale Wasserman, muzică de Mitch Leigh și versuri de Joe Darion. Este o adaptare după piesa de teatru non-muzicală din 1959 a lui Wasserman, „Eu, Don Quijote”, care a fost la rândul ei inspirată de Miguel

de Cervantes și romanul său din secolul al XVII-lea, „Don Quijote”. Opera nu este și nu pretinde a fi o redare fidelă nici a vieții lui Cervantes, nici a lui Don Quijote. Wasserman s-a plâns în repetate rânduri că oamenii consideră lucrarea o versiune muzicală a lui Don Quijote. „Visul imposibil”, cântecul principal al spectacolului, a devenit șlagăr; a fost jucat pentru prima dată la Goodspeed Opera House din East Haddam, Connecticut, în 1965 și a avut premiera la New York pe scena principală a Teatrului ANTA Washington Square în 1965.

*

*

*

4.W. A. Mozart *Uvertura „Răpirea din serai”* Kv 384 este o operă comică (Singspiel), a cărei muzică a fost scrisă de Wolfgang Amadeus Mozart pe un libret de Stephanie Gottlieb, care a revizuit libretul cu titlul *Belmont und Constanze, oder Die Entführung aus dem Serail* Premiera absolută a operei a avut loc la 16 iulie 1782, la "Teatrul Național" din Viena.

Uvertura creează climatul sonor, sintetizând momentele importante din operă. În timp, *uvertura* va face parte din programatismul muzical.

5. **Franz Schubert Peter Schubert** (31 ianuarie 1797 - 19 noiembrie 1828) (Austriac), compozitor romantic austriac. Datorită înclinării sale pentru pian și vocea umană, numele lui Franz Schubert este asociat

cu precădere cu **liedul**. În general, versurile care l-au inspirat pe muzician aparțin poezilor romantici, tematica pieselor fiind și ea identică cu cea abordată de aceștia. Creația lui Schubert era străină de virtuozitatea cerută de sălile de concert sau de saloanele muzicale ale Vienei. În schimb, compozitorul prefera să scrie pentru prietenii apropiați, care participau la seriile de muzică organizate de acesta, seri care mai erau numite și „schuberiade”. Aici se adunau iubitorii liedului, care aveau privilegiul să asculte celebra voce a lui Vogl, acompaniată la pian chiar de muzician.

Simfonia nr.3, Re Major a fost scrisă între 24 mai și 19 iulie 1815, la câteva luni după ce a împlinit optsprezece ani. La fel ca celelalte simfonii timpurii (cele șase scrise înainte de Simfonia „Neterminată” din 1822), nu a fost publicată în timpul vieții lui Schubert. A apărut mulți ani mai târziu, în prima ediție a lucrărilor complete Schubert din 1884

I. **Adagio maestoso – Allegro con brio, II. Allegretto in G major III. Menuetto. Vivace, IV. Presto vivace**

FELICIA FILIP

„Cea mai elogiată stea a serii”, „Noua regină a TRAVIATEI”, „O frumusețe care impresionează”, „Ce voce clară”, „O voce care va rămâne în istorie”... Acestea sunt doar câteva dintre aprecierile pe care presa din întreaga lume i le atribuie Feliciei Filip. La Covent Garden din Londra sau Opera de Stat din Viena, Liceo din Barcelona sau Opera de Stat din Hamburg, la Toulouse sau Moscova, publicul o ovaționează în picioare. Este singura cântăreață din lume care a câștigat toate premiile internaționale „Mozart”. A cântat până acum, cu un imens succes, pe 4 continente: Europa, America, Asia și Africa. Și-a început studiile muzicale ca violonistă la Școala de Muzică din Slatina și le-a continuat la Liceul de Muzică din Pitești. A obținut titlul de Doctor în Muzică la Universitatea Națională de Muzică din

București. Felicia Filip a debutat la Teatrul Liric din Brașov în „Rigoletto” și „Traviata”, iar apoi la Opera Națională București, în „Povestirile lui Hoffmann” (în rolul Antonia). Pe marile scene ale lumii, artista a interpretat un repertoriu extrem de vast, lucrări ale marilor compozitori de operă, operetă, lieduri și muzică vocal-simfonică (Mozart, Rossini, Donizetti, Bellini, Verdi, Bizet, Puccini, J. Strauss, Offenbach, Beethoven, Schubert, Schumann). Și-a început cariera internațională pe scena operei din Basel, Elveția, cu Violetta din „Traviata”. Această opera de Verdi, pe care soprana o interpretează cu o personalitate ieșită din comun și cu o emoție particulară și personală, i-a adus renumele de „noua regină a Traviatei”. A cântat pe scene renumite din întreaga lume printre care Covent Garden din Londra, Wiener Staatsoper, Liceo din Barcelona, Théâtre du Capitole - Toulouse, Teatro Comunale di Bologna, Opera din Toronto, Opera de Toulon, Opera Royal de Wallonie din Liege, Neue Oper din Frankfurt, Semperoper din Dresda, Staatsoper Hamburg, Grand Théâtre Limoges, Opernhaus Dortmund, fiind răsplătită cu ovațiile prelungite ale publicului. A cântat de asemenea pe Stadionul Olimpic din Barcelona (în „La Traviata”) și în Plaza de Torres din Madrid („La Traviata”), la sediul reprezentanței României la ONU - New York, la Opera din Beijing, în Marea Sală a Primăriei din Bruxelles. Tot la Bruxelles a susținut „Concertul Integrării României în Uniunea Europeană”. A colaborat în spectacole și concerte cu soliști de marcă precum Monserrat Caballe, Roberto Alagna, Francisco Araiza, Juan Pons, Franco Farina, Salvatore Fisichella, Marcelo Alvarez, Fabio Armiliato, Marcello Giordani sau Vicente Sardinero. A cântat sub bagheta unor mari dirijori ca Silvio Varviso, Antonio Guadagno, Daniel Oren, Carlo Rizzi, în montări semnate de Otto Schenk, John Cox, Jean Claude Auvray, Axel Corti, Nicolas Joel. În toate aparițiile sale a dobândit succese de răsunet datorită strălucirii glasului său, a temperamentului pasional, a naturaleței și spontaneității scenice, a tehnicii vocale perfecte. De-a lungul carierei, a primit numeroase premii și distincții, printre care Premiul II și Premiul „Mozart” la Concursul „Francisco Viñas”- Barcelona; Premiul II la Concursul „P.I. Ceaikovski” – Moscova; Premiul II, Premiul „Mozart” și Premiul japonez la Concursul „Belvedere”- Viena; Premiul Concursului „The Glory of Mozart” de la Toronto.

A fost decorată de Președintele României cu „Meritul Cultural” în grad de Comandor și a primit titlul onorific de Persoană Emerită, decernat de Președintele Republicii Moldova. Este cetățean de onoare al orașului natal, Slatina și al orașului Pitești. Felicia Filip a realizat o premieră în muzica românească, fiind prima soprană din țara noastră care s-a asociat cu o trupă rock, Iris, după modelul Montserrat Caballe-Freddie Mercury (Queen). Împreună cu Iris a susținut zeci de concerte în întreaga țară, au editat o serie de albume și primul DVD lansat în România, „Iris Atheneum”. În prezent, soprana Felicia Filip este Director General al Operei Comice pentru Copii din București, Conferențiar universitar și Președinte al Uniunii Muzicienilor Interpreți din România.

MIRCEA SUCHICI S-a născut la data de 16 iunie 1954, în Târgu Jiu, județul Gorj. A început studiul violoncelului la Târgu Jiu, cu doamna prof. Maria Racoti. Urmează studiile la Conservatorul „George Enescu” din Iași, la clasa prof. Reinhold Scheeser. În 1978, a absolvit Cursurile de Orchestră de la Bayreuth (Germania), la clasa profesorului Erich Berger, iar în 2010, cursurile Academiei Naționale de Muzică, din București, la clasa profesorului Cristian Brâncuși. Instrumentist de valoare, cu o bogată experiență profesională, Mircea Suchici și-a adus contribuția, ca violoncelist, la înființarea Filarmonicilor „Marea Neagră” din Constanța (1979) și „Ion Dumitrescu” din Râmnicu Vâlcea (1995), precum și la înființarea și afirmarea Orchestrei de cameră „Lyra Gorjului”, al cărei dirijor este și în prezent. A susținut recitaluri la Ploiești, Iași, București (Sala „Dalles”, Muzeul Literaturii Române), Râmnicu Vâlcea, Craiova,

Târgu Jiu, fiind în paralel solicitat să participe la numeroase turnee peste hotare ale filarmonicilor din țară (Bacău, Craiova, Râmnicu Vâlcea, Ploiești). Din 1980, este membru al Orchestrei „Oltenia”, din Craiova, până în anul 1987, când devine profesor al Școlii Populare de Artă și al Liceului de Muzică „Constantin Brăiloiu”, din Târgu Jiu. „Deopotrivă artist instrumentist, dirijor și compozitor, Mircea Suchici reprezintă tipul artistului versatil, care, în aproape 40 de ani de carieră în slujba muzicii explorează constant și continuu subtilitățile artei sunetelor.” (Petre Cichirdan, culturaarsmundi.ro, 4.12).

Audiție plăcută !

Prof. dr. Mihaela - Sanda Popescu